

A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése

Az ügy száma: Kfv.VI.37.120/2025/7.

A tanács tagjai: Dr. Vitál-Eigner Beáta a tanács elnöke

Dr. Rák-Fekete Edina előadó bíró

Dr. Kurucz Krisztina bíró

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit bíró

Dr. Kiss Árpád Lajos

A felperes: Név1

(cím1)

A felperes képviselője: Dr. Sárközy Gergő ügyvéd

(cím2)

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala XIV. Kerületi Hivatala

(cím3)

Az alperes képviselője: Dr. Cziráky Gábor kamarai jogtanácsos

A per tárgya: közegészségügyi ügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat száma: Fővárosi Törvényszék 2025. január 13. napján
kelt 11.K.704.325/2024/14. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 11.K.704.325/2024/14. számú ítéletét hatályon kívül
helyezi, az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

A felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségének összegét 57.150 (azaz
ötvenhétezer-százötven) forintban, az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült
perköltségének összegét 24.000 (azaz huszonnégyezer) forintban állapítja meg.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes, mint egészségügyi szolgáltató részére - kérelmére - a Budapest Főváros
Kormányhivatala Budapest XIV., XV. Kerületi Népegészségügyi Intézet a 2011. július 25-én
kelt határozatával egészségügyi szolgáltatás végzésére jogosító működési engedélyt adott ki
az 1. számú mellékletben felsorolt egészségügyi szakmához tartozó szolgáltatás végzésére.
Az 1. számú melléklet - egyebek mellett - tartalmazza az adott szakmát magában foglaló

szervezeti egység, munkahely megnevezését: házi gyermekorvosi ellátás területellátási kötelezettséggel; a szakma megnevezését: házi gyermekorvosi ellátás, a szakma kódját: 6302; továbbá arra vonatkozó bejegyzést, hogy a felperes az ügyeleti, készenléti rendszerben nem vesz részt. A döntés indokai szerint a benyújtott dokumentumok alapján megállapítást nyert, hogy a felperes az egészségügyi szolgáltatás gyakorlásának általános feltételeiről, valamint működési engedélyezési eljárásról szóló 96/2003. (VII.15.) Korm.rendeletben (a továbbiakban: 96/2003. Korm.rendelet) foglalt előírásoknak, valamint az egészségügyi ellátás folyamatos működésének egyes szervezési kérdéseiről szóló 47/2004. (V. 11.) ESzCsM rendeletben (a továbbiakban: ESzCsM rendelet) megállapított szakmai, személyi és tárgyi feltételeknek megfelel, ezért a 96/2003. Korm.rendelet 11. § (1) bekezdés a) pontja alapján végleges működési engedély kiadásának feltételei fennálltak.

[2] Az alperes a 2024. október 21. napján készült hivatalos feljegyzésben rögzítette, hogy a Nemzeti Népegészségügyi Központ (a továbbiakban: NNGYK) levelében foglaltak alapján az új ügyeleti rendszerre való áttérésre tekintettel hivatalból módosítani szükséges az egészségügyi szolgáltatók működési engedélyét, rögzítve abban az alapellátási ügyeletben való részvétel tényét.

[3] Az alperes 2024. október 21-én a felperes működési engedélyének módosítása tárgyában hivatalból eljárást indított, amelynek eredményeként a 2024. október 22-én meghozott BP-14/NEO/04686/2024. számú határozatával a felperes működési engedélyét hivatalból módosította és annak 1. számú mellékletében a házi gyermekorvosi ellátás szakmán belül az ügyeleti feladatot „Nem vesz részt ügyeletben” helyett „Központi ügyeletben látja el” formában rögzítette. Egyidejűleg előírta, hogy az engedély címzettje a működése során köteles az egyes szakmák, illetve szakmán belüli szolgáltatások folytatásához előírt személyi, tárgyi és szakmai követelményeket folyamatosan biztosítani, valamint a további, a tevékenységre előírt speciális jogszabályi előírásokat betartani. Felhívta továbbá a figyelmet arra, hogy az előírtak be nem tartása esetén bírság kiszabására van lehetőség.

[4] Indokai szerint miután az egészségügyi alapellátásról szóló 2015. évi CXXIII. törvény (a továbbiakban: Eatv.) 6/A. §-a és az ESzCsM rendelet 15. § (6) bekezdése értelmében az ügyeleti ellátást 2024. október 1. napjától az OMSZ-szel kötött szerződés alapján látják el a területi ellátási kötelezettséggel működő háziorvosok az ESzCsM rendelet 15. § (8a)–(8c) bekezdésekben meghatározott feltételek szerint, ezért felülvizsgálta az illetékességébe tartozó valamennyi érintett működési engedélyét. Mivel a felperes működési engedélye nem tartalmazta az ügyeletben való részvétel tényét, ezért azt a 96/2003. Korm.rendelet 14. § (1) bekezdése alapján hivatalból módosította.

[5] A nyolc napon belüli döntéshozatalra figyelemmel az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 104. § (3) bekezdés a) pontja alapján mellőzte a felperes értesítését az eljárás megindításáról.

A kereseti kérelem

[6] A felperes a működési engedélyét módosító határozat ellen közigazgatási pert indított. Keresetlevelében – anyagi jogi és eljárásjogi jogszabályok megsértésére hivatkozással – kérte annak megsemmisítését.

Az elsőfokú ítélet

[7] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a határozatot megsemmisítette.

[8] Indokolásában hivatkozott az Eatv. 6/A. §-ára, az ESzCsM rendelet 15. § (1), (6) bekezdéseire, valamint a 96/2003. Korm.rendelet 11. § (2) bekezdés k) pontjára.

[9] Ítélete [9] bekezdésében rögzítette, hogy a felek közötti jogvita lényegét az képezte, hogy bevezethető-e egy működési engedélybe tényként olyan tevékenység, amely végzésének jogszabályi feltételei nem teljesülnek. Ez pedig a bíróság döntését igényelte abban a kérdésben, hogy mit jelent a 96/2003. Korm.rendeletben előírt azon követelmény, miszerint a működési engedély tartalmazza az ügyeleti rendszerben való közreműködés „tényét”.

[10] A helyes jogértelmezés megvilágításához a [10] bekezdésben taglalta a működési engedély természetét. Ennek körében kifejtette, hogy a működési engedély egy adott tevékenység végzésére vonatkozó feltételek teljesülését igazoló hatósági aktus, amely feljogosítja az engedély birtokosát a tevékenység végzésére. Célja annak biztosítása, hogy az adott tevékenység megfeleljen a vonatkozó jogszabályoknak és szakmai követelményeknek. Kiadásának előfeltétele, hogy az érintett jogalany teljesítse a jogszabályban meghatározott feltételeket. A működési engedély tehát egy biztosíték arra, hogy az adott tevékenységet szabályos és ellenőrzött keretek között végzik, minimalizálva a jogi és egyéb kockázatokat. Kiadását megelőzi az adott tevékenység feltételeinek tényszerű ellenőrzése, vagy legalábbis vélelmezése. A jogszabályoknak és szakmai követelményeknek való megfelelés tényét és a tevékenység folytatásának feltételeit rögzíti, nem pedig magukat a jogszabályi előírásokat. Feljogosító, felhatalmazó természetéből következően akkor lehetséges szankcionálni valamely tevékenységet az engedélybe ütközés címén, ha a végzett tevékenység nem szerepel az engedélyben, avagy valamely tevékenység végzésére az engedélyben rögzítettekkel eltérően kerül sor.

[11] Az ítélet [11] bekezdésében szereplő okfejtése szerint a 96/2003. Korm.rendelet 11. § (2) bekezdés k) pontjában szereplő előírás azt jelenti, hogy amennyiben tényszerűen fennállnak, vagyis ténylegesen megvalósulnak az ügyeletben való részvétel feltételei (közreműködői szerződés, felelősségbiztosítási kötvény és egyéb kötelezettségvállalások, valamint az előírt személyi és tárgyi feltételek), úgy a közreműködés tényét rögzíteni lehet a működési engedélyben akár kérelemre, annak kiadásakor, akár utóbb, az engedély hivatalból történő módosításával.

[12] Hangsúlyozta, hogy az alperes döntése azonban eltérő logikán alapult. A jogszabály szövege egyértelműen úgy rendelkezik, hogy a működési engedélynek az ügyeletben való közreműködés tényét kell tartalmaznia, azonban az alperes ezt nem szöveghűen értelmezte. A

közreműködésre vonatkozó jogszabályi előírás elvárt teljesítését tekintette olyan ténynek, amelyet végül akként rögzített a működési engedélyben, hogy a felperes „Központi ügyeletben látja el” az ügyeleti feladatot. Ez a megállapítása a működési engedély természetének torzított szemléletén alapul, és nem felel meg a valóságnak, mivel a felperes nem igazolta az ügyeletben való közreműködés jogszabályban előírt feltételeit. Attól, hogy létezik olyan jogszabályi előírás, amely szerint a háziorvosoknak és a házi gyermekorvosoknak közre kell működniük az OMSZ által szervezett központi ügyeletben, és meg kell teremteni ennek feltételeit, nem következik, hogy ezt az előírást a működési engedélyben is ismételten rögzíteni kellene. Különösen nem lehet ezt megvalósult tényként feltüntetni, majd a feltételek nemteljesülése esetére a működési engedély megszegésének szankciójával fenyegetni.

[13] Érvelése szerint ezen nem változtat az sem, hogy a 96/2003. Korm.rendelet 12/A. §-a értelmében a személyes közreműködésre irányuló tevékenység bejelentésére külön eljárás keretében kerül sor. Nem teszi továbbá jogszerűvé az alperes értelmezését, hogy az az NNGYK iránymutatásán alapult.

[14] Hangsúlyozta, hogy meg kell különböztetni a sommás eljárásrendtől a hivatalbóli eljárásban történő nyolc napon belüli döntéshozatalt. Az utóbbi esetében az Ákr. 104. § (3) bekezdés a) pontja megengedi az ügyfél értesítésének mellőzését az eljárás megindításáról. A jelen ügyben az alperes ezt az eljárási formát alkalmazta, erre is hivatkozott a határozat indokolásában.

[15] Az ítélet [15] bekezdésében rögzítette, a Kúria a Kfv.37.173/2024/7. számú precedensképes döntésében kimondta, hogy az Ákr. 104. § (3) bekezdés a) pontja csak akkor alkalmazható, ha a tényállás teljeskörűen tisztázott, és az ügyféli jogok nem sérülnek. A jelen esetben azonban a működési engedély szerepének hatóság általi félreértelmezése miatt elmaradt annak a tisztázása, hogy teljesültek-e a működési engedély módosításának jogszabályi feltételei. Amennyiben a felperest értesítették volna az eljárás megindításáról, úgy nyilvánvalóan lett volna ezzel kapcsolatban tényállítása vagy észrevétele. Az értesítés elmaradásával tehát sérültek a felperes ügyféli jogai, ám nem valósult meg olyan lényeges mulasztás, amely a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 92. § (1) bekezdés b) pontja alapján szükségessé tenné az alperes határozatának megsemmisítését, és a közigazgatási eljárás ismételt lefolytatását. A felperes ugyanis a perben világossá tette – az alperes által nem vitatott tényként – azt, hogy a működési engedély módosításakor nem voltak és jelenleg sincsenek meg a feltételek, következésképpen az alperes megalapozatlanul módosította a felperes működési engedélyét az ügyeletben való közreműködés tényének bejegyzésével.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

[16] Az alperes felülvizsgálati kérelmében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[17] Állította, hogy az ítélet sérti a polgári perrendtartásról szóló 2016. CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 346. § (4)-(5) bekezdését, az Alaptörvény 28. cikkét, az ESzCsM rendelet 15. § (1), (6), (8a)-(8c) bekezdéseit, a 96/2003. Korm.rendelet 1. § (2) bekezdés k) pontját, 7. § (2) bekezdését, valamint a 14. § (1) bekezdését.

[18] Nézete szerint az elsőfokú ítélet indokolása hiányos, mivel nem tér ki a perbeli védekezésére, amely szerint az OMSZ-szel megkötendő közreműködői szerződés nem előfeltétele a működési engedély módosításának.

[19] Az ügy érdemét illetően hangsúlyozta, hogy a 96/2003. Korm.rendelet 11. § (1) bekezdése alapján működési engedély szakmára, illetve szakmán belül egyes szolgáltatásokra adható ki.

[20] Az egészségügyi szolgáltatók és működési engedélyük nyilvántartásáról, valamint az egészségügyi szakmai szakmai jegyzékről szóló 2/2004. (XI.17.) EüM rendelet (a továbbiakban: EüM rendelet) 2. számú melléklete tartalmazza a működési engedélyek kiadásának alapjául szolgáló egészségügyi szakmák és kódjaik jegyzékét. E jegyzékben külön szakmaként megtalálhatók: (...) 46 Sürgősségi betegellátás 4601 központi ügyelet (...) 63 háziorvosi ellátás 6301 háziorvosi ellátás 6302 házi gyermekorvosi ellátás 6303 felnőtt és gyermek (vegyes) háziorvosi ellátás. Látható tehát, hogy a jogalkotó külön szakmaként ismeri el a központi ügyeletet, illetve a háziorvosi ellátást.

[21] A 96/2003. Korm.rendelet 7. § (2) bekezdés b) pontja alapján alapellátást nyújtó egészségügyi szolgáltató esetében a működési engedély kiadására a járási/kerületi hivatalok jogosultak.

[22] A 96/2003. Korm.rendelet 7. § (2a) bekezdés kimondja, hogy a (2) b) pontjától eltérően az egészségügyi alapellátáshoz kapcsolódó háziorvosi és házi gyermekorvosi ügyeleti ellátást nyújtó egészségügyi szolgáltató részére az országos tisztifőorvos adja ki a működési engedélyt abban az esetben, ha a háziorvosi és házi gyermekorvosi ügyeleti ellátásról az Eatv. 6/A. §-a értelmében az állami mentőszolgálat gondoskodik.

[23] Az OMSZ által működtetett, háziorvosi és házi gyermekorvosi ügyeleti ellátásra vonatkozó működési engedélyt (szakmakód: 4601 központi ügyelet) az NNGYK adta ki. A tárgyi ügyben módosításra került működési engedélyben a módosítást követően sincs azonban szakmaként megjelölve a központi ügyeleti ellátás, a felperes működési engedélye továbbra is kizárólag a 6302 szakmakódú házi gyermekorvosi ellátásra szól.

[24] A 96/2003 Korm.rendelet 11. § (2) bekezdés k) pontja alapján a kerületi hivatalok által a háziorvosi (szakmakód: 6301) és házi gyermekorvos szakmára (szakmakód: 6302) kiadott működési engedélyeknek mindössze az ügyeleti, készenléti rendszerben való közreműködés tényét szükséges tartalmaznia, amely tényt tüntette fel határozatával. A működési engedély módosítását az NNGYK, mint szakmai irányító szerv által megküldött iránymutatás alapján végezte el, amelytől az Ákr. 2. § (1) bekezdésből következően nem terhetett el. A határozatával nem terjesztette ki a felperes működési engedélyét egy másik, új, külön szakmakódú központi ügyeleti szakmára, mindössze az ügyeleti rendszerben történő közreműködés tényét tüntette fel a vonatkozó jogszabályváltozás miatt.

[25] Indítványozta jogegységi eljárás kezdeményezését az elsőfokú bíróságoknak a felülvizsgálati kérelemhez mellékelt ítéletekben [Budapest Környéki Törvényszék 8.K.700.621/2024/7., Miskolci Törvényszék 7.K.526/2024/22., Debreceni Törvényszék 4.K.700.243/2024/13.] megjelenő széttartó joggyakorlatára figyelemmel.

[26] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében az elsőfokú ítélet hatályában fenntartását kérte, mivel az nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályi rendelkezéseket.

[27] Kiemelte, hogy az alperes hatáskörébe tartozik a 96/2003. Korm.rendelet 7. § (2) bekezdése alapján az egészségügyi alapellátáshoz kapcsolódó működési engedélyek kiadása, melynek tárgyában az Ákr. 80. § (1) bekezdése szerinti végleges döntést hoz. Erre tekintettel irreleváns, hogy az alperest a döntés meghozatalára valamely más hatóság levele, felettes szerv utasítása indította, hiszen az Ákr. szerinti jogorvoslatot is a közigazgatási szerv döntésével szemben lehet igénybe venni, és nem a felettes szerv utasításával szemben. Kiemelte, hogy az alperes sem a perben, sem a felülvizsgálati eljárásban nem jelölt meg olyan jogszabályhelyet, amely *expressis verbis* előírná a működési engedély módosítását.

[28] Hangsúlyozta, hogy az alperes a működési engedély módosításával új kötelezettséget teremtett a számára, amelynek előfeltételeit (szerződéskötés és felelősségbiztosítás) - a 96/2003. Korm.rendelet 12/A. § (1) bekezdésben foglaltak ellenére - már nem vizsgálta, ezzel megsértette tényállás tisztázási kötelezettségét, ezért az elsőfokú bíróság jogszerűen döntött a határozat megsemmisítéséről.

[29] Előadta, hogy a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott elsőfokú ítéletek valójában nem széttartóak, ugyanis az alapul fekvő közigazgatási eljárások sem azonos ténybeli és jogi alapon folytak.

A Kúria döntése és jogi indokai

[30] A felülvizsgálati kérelem alapos.

[31] A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdésben foglaltakból következően a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között vizsgálta felül.

[32] A Kp. 120. § (5) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős ítélet meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt.

[33] Az elsőfokú bíróság hiányosan állapította meg a tényállást, nem teljeskörűen hívta fel az alkalmazandó jogszabályokat, továbbá a felhívott jogszabályokat tévesen értelmezte, mindezek folytán megalapozatlan döntést hozott.

[34] Az elsőfokú ítélet [9] bekezdésében feltett kérdésben való állásfoglaláshoz az elsőfokú bíróságnak mindenekelőtt azt kellett meghatároznia, hogy melyek azok a tények, amelyek az ügyre vonatkozó jogszabályok alkalmazásában jelentőséggel bírnak, mivel megalapozott döntés csak a jogvita eldöntése szempontjából releváns tények ismeretében hozható.

[35] A 96/2003. Korm.rendelet 7. § (1) bekezdése kimondja, hogy az egészségügyi szolgáltatás nyújtására jogosító engedélyezési eljárás lefolytatása és a működési engedély kiadása a (2)–(5) és (7) bekezdésben foglaltak szerint az egészségügyi államigazgatási szerv feladat- és hatáskörébe tartozik. Az egészségügyi államigazgatási szerv a működési engedélyt kérelemre, valamint e rendeletben vagy jogszabályban meghatározott esetben hivatalból adja ki.

[36] A 96/2003. Korm.rendelet „Engedélyezési eljárás” cím alatt szabályozza a 9. § (1) bekezdésben, hogy az engedélyezési eljárás során az egészségügyi államigazgatási szerv szemlét tarthat. Ennek során megvizsgálja, hogy a) az egészségügyi szolgáltató megfelel-e az engedélyezési kérelemben megjelölt egészségügyi szakmára vonatkozó – a miniszter rendeletében meghatározott – személyi, tárgyi és szakmai környezeti feltételeknek, b) az egészségügyi szolgáltatás nyújtásához szükséges helyiségek megfelelnek-e a szakmai és közegészségügyi előírásoknak, c) az egészségügyi szolgáltató rendelkezik-e a szolgáltatáshoz szükséges egyéb hozzájárulásokkal, engedélyekkel.

[37] A 96/2003. Korm. rendelet 11. § (1) bekezdés a) pontja alapján az egészségügyi államigazgatási szerv a működési engedélyt szakmára, illetve a szakmán belül egyes szolgáltatásokra adja ki. A kérelem és a szemle megállapításai alapján, ha a kérelmező maradéktalanul megfelel a 9. § szerinti követelményeknek, a működési engedélyt a kérelemben foglaltaknak megfelelően adja meg.

[38] Az elsőfokú ítélet tényállásában nem szerepel, holott a kiemelt rendelkezésekre tekintettel a jogvita eldöntése szempontjából alapvető jelentősége van annak, hogy a felperes részére kiadott működési engedélyt konkrétan mely egészségügyi szakmára adták ki.

[39] A működési engedélyt kiadó határozat 1. számú mellékletéből megállapíthatóan a felperes részére a 96/2003. Korm.rendelet 11. § (1) bekezdése alapján kiadott működési engedély a házi gyermekorvosi ellátásra vonatkozik, a szakma kódja 6302. A működési engedély kiadásakor az egészségügyi államigazgatási szerv e szakmára vonatkozóan ellenőrizte a 96/2003. Korm.rendelet 9. § (1) bekezdés a)-c) pontoknak való megfelelést.

[40] A felperesi egészségügyi szolgáltató részére kiadott működési engedély tanúsítja, hogy a felperes megfelel 6302 szakmai kódú egészségügyi szakmára vonatkozó személyi, tárgyi és szakmai feltételeknek. A felperest e szakma ellátására a működési engedély – az abban meghatározottak szerint – feljogosítja.

[41] A 96/2003. Korm.rendelet 11. § (2) bekezdés k) pontja alapján a működési engedély kötelező tartalmi eleme az ügyeleti, készenléti rendszerben való közreműködés tényének rögzítése.

[42] A felperes működési engedélyében eredetileg az ügyeleti készenléti rendszerben nem vesz részt adat szerepelt.

[43] Az Eatv. 2023. január 1-jétől hatályos 6/A. §-a értelmében az állami mentőszolgálat gondoskodik – az 5. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt kivétellel – az egészségügyi alapellátáshoz kapcsolódó háziorvosi és házi gyermekorvosi ügyeleti ellátásról.

[44] Az ESZCsM rendelet 15. § (6) bekezdése kimondja, hogy az ügyeleti szolgálatot, valamint a központi ügyeletet a területi ellátási kötelezettséggel működő háziorvos az OMSZ-szal kötött szerződésének megfelelően látja el. A területi ellátási kötelezettség nélkül háziorvosi tevékenységet végző orvos az ügyelet működtetőjével kötött szerződésben rögzített feltételek szerint működik közre az ügyelet ellátásában.

[45] A háziorvosi, házi gyermekorvosi és fogorvosi tevékenységről szóló 4/2000. (II. 25.) EüM rendelet (a továbbiakban: 4/2000. EüM rendelet) 2023. június 1-től hatályos 4. § (2) bekezdés e) pontja szerint a háziorvos feladatkörébe tartozik továbbá a háziorvosi, házi gyermekorvosi ügyelet működtetőjével kötött szerződésben rögzítettek szerint az ügyeleti szolgálatban való, az egészségügyi ellátás folyamatos működtetésének egyes szervezési kérdéseiről szóló miniszeri rendeletben meghatározottak szerinti részvétel.

[46] A kiemelt rendelkezésekből látható, hogy a háziorvosok, házi gyermekorvosok ügyeletben való részvételének kötelezettsége a 2023-ban bekövetkezett jogszabályváltozásokból eredően fennáll.

[47] Ezzel összefüggésben a Kúria a Kfv.III.37.812/2024/5. számú határozata elvi tartalma [93] bekezdésében már kimondta, hogy a területi ellátási kötelezettséggel működő egészségügyi szolgáltatókat (háziorvosok, házi gyermekorvosok) a 2023. január 1-től hatályos rendelkezések szerint ügyeleti szolgálatban való részvétel kötelezettsége terheli, akár a nevükben ellátást nyújtó háziorvos, akár helyettes orvos útján. Az ügyelet ellátásával, az abban való részvétellel kapcsolatos kötelezettség közvetlenül a jogszabályi rendelkezésekből ered.

[48] A 96/2003. Korm.rendelet 14. § (1) bekezdésben foglaltak értelmében, ha az egészségügyi államigazgatási szerv a működési engedély módosítására okot adó körülményről hivatalból értesül, a működési engedélyt hivatalból módosítja.

[49] Az új ügyeleti rendszerre való áttérést követte le az alperes - a szakmai felettes szerv utasításával összhangban - a működési engedély hivatalbóli módosításával, ami mindössze abban merült ki, hogy a házi gyermekorvosi ellátás szakmán belül az ügyeleti feladatot „Nem vesz részt ügyeletben” helyett „Központi ügyeletben látja el” adatra módosította. A módosítással a működési engedély kötelező tartalmi elemében [96/2003. Korm.rendelet 11. § (2) bekezdés k) pontja] történt változás, nem pedig abban szakmában, amelyre eredetileg a működési engedély kiadásra került. A 6302 kódú, házi gyermekorvosi ellátás szakma a módosítást követően változatlan maradt.

[50] Tévesen jutott ezért arra a következtetésre az elsőfokú bíróság az ítélete [15] bekezdésében, hogy az alperes félreértelmezte a működési engedély szerepét, az abban kötelezően feltüntetendő, ügyeletben való részvételre vonatkozó adat módosításával ugyanis

nem terjesztette ki a felperes működési engedélyét egy másik szakmára, így a módosítást nem kellett, hogy megelőzze a szakmára előírt feltételek tisztázása.

[51] Az elsőfokú bíróság tévedése abból ered, hogy az ítélet [11], [15] bekezdéseiben összemosta a működési engedély kiadásának és az ügyletre vonatkozó bejegyzés módosításának a feltételeit. A [10] bekezdésben szükségtelenül taglalta hosszasan a működési engedély kiadására előírt feltételek meglétének jelentőségét, mivel a jelen esetben nem a működési engedély kiadásának jogszerűsége, hanem a működési engedély módosításának jogszerűsége képezte a jogvita tárgyát. Az elsőfokú bíróság lényegében egy adott szakmára vonatkozó működési engedély kiadása feltételei meglétének ellenőrzését támasztotta a módosítás feltételeként, holott a működési engedély módosításával - az iratokból megállapíthatóan - az eredeti szakma nem, hanem csupán a működési engedély egyik kötelező tartalmi eleme változott.

[52] A Kúria a Kfv.III.37.812/2024/5. számú határozatának elvi tartalma [94] bekezdése szerint az ügyleteltétési kötelezettség nem végezhető el csak az annak tartalmát ténylegesen kitöltő, az ESzCsM rendelet 15. § bekezdésében és a 4/2000. EüM rendelet 4. § (2) bekezdés e) pontjában deklarált szerződés megkötése révén.

[53] A kiemelt elvi megállapításból is az következik, hogy a működési engedély módosításának nem feltétele a közreműködői szerződés megléte, az az ügylet ellátásához szükséges, anélkül ugyanis az ügyletben ténylegesen nem működhet közre a házi orvos/házi gyermekorvos. Az, hogy a felperes megkötötte-e a közreműködői szerződést és azt bejelentette-e a 96/2003. Korm.rendelet 12/A. § (1) bekezdésben foglaltak szerint, jelen jogvitának nem képezte a tárgyát, az legfeljebb az ügyleti kötelezettség teljesítésének ellenőrzése körében vizsgálható.

[54] A fent kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság a tényállás tisztázás hiányára alapítottnan jogszabálysértően döntött a határozat megsemmisítéséről, mindezek folytán a Kúria a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

[55] Az új eljárásban az elsőfokú bíróságnak a téves álláspontja miatt el nem bírált kereseti kifogásokat ki kell mérítenie, az Ákr. 104. § (3) bekezdés a) pont alkalmazhatóságát vitató kereseti érvek elbírálása során tekintettel kell lennie a Kúria Kfv.VI.37.840/2024/9. számú határozatában tett elvi élő megállapításokra.

[56] A jogegységi eljárás kezdeményezése iránti indítvány nem volt alapos a hivatkozott elsőfokú ítéletek alapját képező ügyek ügyazonosságának hiánya okán, különös tekintettel az alsóbb fokú bíróságok által eldöntött jogkérdések különbözőségére.

A döntés elvi tartalma

[57] A működési engedély egyik kötelező tartalmi eleme - az ügyeleti rendszerben való közreműködés ténye - módosításához nem lehet olyan feltételek teljesülését támasztani, mint amelyek a működési engedély kiadásához szükségesek.

Záró rész

[58] A Kúria az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére figyelemmel a felek felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségének összegét a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 110. § (3) bekezdés második mondata alapján a felperes vonatkozásában a felszámított munkaórákra figyelemmel, az alperes vonatkozásában a felszámított összeggel egyező összegben, a felülvizsgálati eljárásban kifejtett munka mennyiségére és színvonalára tekintettel állapította meg.

[59] A Kúria végzésével szembeni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

[60] A felülvizsgálati eljárásban a Kúria - tárgyalás tartása iránti kérelem hiányában - a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

Budapest, 2025. április 15.

Dr. Vítál-Eigner Beáta sk.

a tanács elnöke

Dr. Rák-Fekete Edina sk.

előadó bíró

Dr. Kurucz Krisztina sk.

bíró

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit sk.

Dr. Kiss Árpád Lajos sk.

Kúria
VI.Kfv.37.120/2025/7-1

12

bíró

bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő